

Lukuvinkkejä vuodenvaihteelle

McCall Smith, Alexander
Elämän kirkas keskipäivä
Otava, 2006

Jos tällaisena pimeänä vuodenaikana ei ole mahdollisuutta matkustaa lämpimämmälle ja valoisammalle seudulle, kannattaa turvautua hyvän kirjan kautta saatavaan lukuelämykseen, esimerkiksi yllämainittuun teokseen. Lähde siis nojatuolimatkalle McCallin Afrikkaan!

Kirjaan tartuttuasi löydät itsesi Afrikasta, tarkemmin Botswanan Gaboronesta. Siellä teoksen päähenkilö, hyvä ihmistuntija ja asioiden hienovarainen järjestelijä, Mma Ramotswe, pitää etsivätoimistoa. Toimistostaan ”hän pystyi katsomaan ulos ikkunasta, yli akaasiapuiden, yli heinikon ja yli pensaston aina helteessä sinisinä häämöttäville kukkuloille. Se oli ylvästä maata, avaraa maata, joka ulottui kilometri toisensa jälkeen ruskeaan horisonttiin, Afrikan reunalle asti”.

Tällaisen maiseman keskellä Mma Ramotswe työskentelee apunaan Botswanan sihteeripistosta valmistunut ja apulaisetsiväksi ylennyt Mma Grace Makutsi. Kirjan tärkeisiin henkilöihin kuuluu vielä autokorjaamon omistava mekaanikko J.L.B. Matekoni. Tämä arvostettu ammattimies on hyväsydämissen ihmisen perikuva. Jonkin verran pomottamiseen taipuvaista orpotilan johtajataarta, Mma Silvia Potokvania ei tässä yhteydessä mitenkään voi ohittaa.

Kirjan eteemme tuomassa maailmassa yhteisöllisyys ja ihmisten välinen kunnioitus on arvostettua, oikean ja väärän pohtiminen osa arkipäivää. Juonitteluakin löytyy, eikä juoruilukaan ole aivan vierasta.

Kauttaaltaan kirjan henki on lämpimän huumorin sävyttämä.

Vaikka etsivärouvien saamissa toimeksiannoissa ei ole yhtään henkirikostapausta, siinä määrin hankalia ja haastavia asioita heidän ratkottavikseen tulee , että hienoinen jännitys säilyy kirjan loppupuolelle asti.

Marja-Sirkku Holma
Kirjastos sihteeri
Teologisen tiedekunnan kirjasto

Mauss, Marcel
Lahja
Tutkijaliitto, 1999

Kirjahyllyn lukemattomien kirjojen pinoon kasaantuu usein jo aiemmin muilla kielillä lukemien kirjojen suomennoksia. Viime viikolla jonkinlaista joululahjalistaa rustatessani tapasivat silmäni lukemista odottavien kirjojen pinosta Marcel Maussin kirjoittaman antropologian klassikon: *Lahjan*.

Yleisen käsityksen mukaan lomalla pitäisi lukea jotain mukavaa ja kevyttä, mutta minä syytän akateemista koulutusta lukutottumuksieni lopullisesta turmelemisesta. Eli mikäpä sen sopivampaa tointa joulujaksiksi, kuin paneutua klassikotutkimukseen ja miettiä voiko pyyteetöntä lahjaa edes olla olemassa, eikö taloudellisella vaihdannalla ja lahjanannolla olekaan eroa, entä pitäisikö aina palauttaa enemmän kuin saa, muuttuuko yltiöpäinen kulutus tuhoamiseksi, tarkoittaako lahjavaihdon asettaminen yhteiskunnallisen todellisuuden keskiöön anteliaisuuden mahdollisuutta - vai sen puutetta, ja niin edelleen...

Niin, ja kirjahan on kanneltaan joulun punainen.

Jussi Omaheimo
Verkkotoimittaja
Opiskelijakirjasto

Kuva: Tiina Äärilä